

30 jaar NV Zeedijk

Precies 30 jaar geleden, ik was toen 17 jaar, verhuisden mijn moeder en ik naar een appartementje op de Oudeschans.

Voor mijn moeder en mij een spannende stap, want wij kwamen uit het veilige Buitenveldert.

De krakers zaten in het pand naast ons, een junk lag in een bootje voor de deur.

Het was een bijzondere setting mag ik wel zeggen.

Maar, als kind grotendeels opgegroeid in de Bijlmer, had ik het nodige meegemaakt en was ik niet voor een kleintje vervaard.

Ik ging al gauw op onderzoek uit in mijn nieuwe buurtje. Mijn moeder had mij al gewaarschuwd voor naargeestige stekken.

Kom niet in de Warmoesstraat en al zeker niet op de Zeedijk terecht!

U begrijpt het al: natuurlijk moest ik die omgeving eens een keertje verkennen en mijn moeder had geen woord teveel gezegd!

Het was er een zootje werkelijk. Straatprostitutie, Junks liepen af en aan en ik voelde me er unheimisch.

Jaren later mocht ik voor de NV Zeedijk als makelaar projecten met appartementen gaan verkopen.

De eerste jaren was het op en neer lopen voor bezichtigingen nog best een missie.

Geen hoge hakken aan, maar gymmen voor als je keihard weg moest rennen.

Prachtige projecten werden neergezet door de NV Zeedijk. Koopappartementen met een heel hoog kwaliteitsniveau. Met op de begane grond kleine winkels, bestemd voor ondernemers die bereid waren hun steentje bij te dragen aan een levendige en prettige woon, winkel en uitgaansstraat.

De woningen waren echt uniek in zijn soort. Geen huis hetzelfde. Dan weer kruip door sluip door, mooie balken in het zicht en vaak met een verrassend uitzicht op torentjes en spannende daken in de stad.

In die prachtige woningen van de NV Zeedijk en omgeving moesten nette bewoners gaan komen. Weg met schimmige praktijken. De buurt moest ge-upgrade worden. Nou dat lukte vrij aardig kan ik u zeggen. Net, maar kleurrijk!

Zo hadden we een keer twee heren; strak in het pak.

Helemaal gepikt en gesteven. Ze kwamen zo van hun werk.

Dat was tijdens de bezichtiging van de woning. Ten tijde van ondertekening van het koopcontract, waren zij beiden geheel in het leer gestoken. Met een groene snor. Ze gingen het feestje van hun aankoop op geheel eigen wijze die avond vieren. Wat een kleurrijke types! Zo was en zo is de buurt gelukkig nu nog steeds. Hier kan iedereen zichzelf zijn!

Eerst waren het vooral de buurtbewoners die de stap durfden te maken door hier te investeren. Nu tegenwoordig is de Zeedijk en omgeving een prima plek om te wonen voor *iedereen* die gewoon fijn wil wonen.

Hier is in al die jaren opnieuw betekenis gegeven aan een buurt. Noem het maar geslaagde 'placemaking'.

En, juist ook door hier gewoon met je kantoor te midden van alle reuring te zitten. Mensen te treffen op straat. Mijn ex schoonvader zei altijd: de straat komt het je vertellen! Daar haal je je informatie vandaan.

De stad heeft veel te danken aan Jack Cohen en nu aan Janny en het team op de Zeedijk.

Er is veel gepresteerd in al die jaren. In een heel geslaagde publiek/private samenwerking. Een prestatie waar de NV Zeedijk na 30 jaar ongelofelijk trots op mag zijn, maar zeker ook de bewoners en ondernemers uit de buurt en de Stad Amsterdam!